

Doktrinen går ud på, at når USA synes, at der er nogle, som på et senere tidspunkt kan blive en trussel mod USA, kan USA uden at spørge FN indlede en krig mod det pågældende land, og den kaldes Bush-doktrinen.

Da vi i udvalget spurgte regeringen, om man havde kendskab til og ville forklare dette spørgsmål om Bush-doktrinen, fik vi at vide, at regeringen ikke havde kendskab til denne doktrin, på trods af den har præget amerikansk sikkerhedspolitisk debat i mere end et år. Regeringen vidste simpelt hen ikke, hvad det var, og det viser noget om kvaliteten af behandlingen og om, hvordan dette her har været kørt.

Det, vi har fået afklaret, er: Hvis man godkender det notat, regeringen har fremlagt som grundlag for denne krig, betyder det for det første, at man ikke behøver FN's godkendelse for at gå i krig – det kan man godt gøre, selv om et flertal i FN's Sikkerhedsråd er imod – og for det andet at ethvert land kan tiltage sig retten til at vurdere, om det kan gå i krig eller ej. På bundlinjen står, at herefter er alt tilladt, ifølge international folkeret er alt tilladt.

Hvad har det af praktiske konsekvenser? Det har f.eks. den praktiske konsekvens, at på basis af det juridiske papir, som regeringen har lavet, kan Tyrkiet nu under påberåbelse af den samme logik, som den danske regering benytter sig af, rykke ind i Irak. Jeg håber ikke, det sker, men den danske regering har ikke sikret sig nogen garantier for, at det ikke sker. Man er i koalition med Tyrkiet, det tyrkiske parlament har givet grønt lys for, at det tyrkiske militær kan rykke ind og okkupere kurdiske områder i Irak, og vi ved alle, hvad det vil få af konsekvenser for kurderne. Det har man ikke sikret sig fra dansk side, og jeg ved ikke, om man overhovedet har spurgt amerikanerne om det spørgsmål.

Man har i det hele taget ikke sikret sig noget som helst. Man har heller ikke sikret sig, at der efter krigen skal ske en genopbygning i FN-regi, og man vil sandsynligvis overlade til en amerikansk general at oprette et militærstyre i Bagdad.

Den internationale retsorden ligger i øjeblikket i ruiner, og kan den genskabes efterfølgende? Det bliver i hvert fald et hårdt stykke arbejde. Drømmen om FN som verdensorganisation og den drøm, mange af os har om, at der kan skabes en bæredygtig international retsorden, som kan forebygge og forhindre krig i fremtiden, er unægtelig rykket længere ud i fremtiden som følge af den ukloge, ubesindige og ulovlige

krig, som et flertal her i Folketinget om få timer vil føre os ud i, for slet ikke at tale om den humanitære nødsituation, som kan komme til at foreligge i Irak om få timer eller få dage.

Man har hverken fra dansk eller amerikansk side på nogen tænkelig måde forberedt sig ordentligt på den situation. Man starter krigen på et tidspunkt, hvor nødhjælpsorganisationerne ikke har fået de muligheder, der skal til for at planlægge en forsvarlig indsats og redde de flygtninge og andre, der bliver syge af epidemier osv. – alt det, der følger af at føre krig.

Kl. 17.55

Som jeg startede med at sige, og som jeg også skal afrunde dette ordførerindlæg med at sige: Det er en sort dag for dansk folkestyre. Vort land deltager om få timer i en ulovlig krig på baggrund af en skandaløs elendig sagsbehandling her i Folketinget, på baggrund af et snævert folketingsflertal og på baggrund af en situation, hvor majoriteten i det internationale samfund ikke deler den danske regerings holdning. Danmark står isoleret sammen med USA og en håndfuld andre lande og påtager sig medansvaret, også det juridiske medansvar, for de følger, denne krig kan få, og fra regeringens side skal man i hvert fald ikke efterfølgende komme og påstå, at Enhedslisten ikke har advaret imod konsekvenserne af den beslutning, man nu vil træffe.

Jann Sjursen (KRF):

Folketinget står over for at skulle træffe en meget alvorlig beslutning. Krig medfører altid store menneskelige omkostninger, og tab af menneskeliv og lemlæstelse hører til dagsordenen, når militæret først sættes ind.

Politisk må man også sige, at det er en meget svær og meget alvorlig beslutning at skulle træffe. Det er spørgsmålet, om Danmark skal bidrage militært til en krig, som føres uden et egentligt FN-mandat, og jeg vil også sige, at det sker på baggrund af, at verdenssamfundet på mange måder er splittet på kryds og tværs. NATO er splittet, EU er splittet, og vi må også sige for Danmarks vedkommende, at nære allierede, også i denne sammenhæng, har valgt forskelligt. Det gør selvfølgelig ikke beslutningen nemmere.

Endelig vil jeg også sige, at jeg synes, det er en vanskelig beslutning, fordi Folketinget i lige præcis denne sag, som involverer danske soldater, er dybt splittet. Det, som et flertal i Folketinget – Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti – er parat til, er faktisk at bryde den sædva-